

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sža/17/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201434
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012201434.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: L., nar. XX.XX.XXXX, Konžská demokratická republika (KDR), v krajine pôvodu naposledy bytom: X., t. č. bytom Pobytový tábor Opatovská Nová Ves, zastúpený Centrom právnej pomoci, kancelária Košice, so sídlom Moyzesova 18, Košice, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu ČAS: MU-475-27/PO-Ž/2012 zo dňa 25. októbra 2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Saz/26/2012-39 zo dňa 20. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Saz/26/2012-39 zo dňa 20. marca 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Košiciach rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie ČAS: MU-475-27/PO-Ž/2012 zo dňa 25.10.2012, ktorým odporca podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o azyle“) neudelil navrhovateľovi azyl na území Slovenskej republiky a podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle mu neposkytol doplnkovú ochranu. Zároveň účastníkom náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd námietku navrhovateľa, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné, na základe toho odporca nesprávne vyhodnotil navrhovateľa ako nedôveryhodného a riadne sa nezaoberal jeho dôvodmi na udelenie azylu, teda nesprávne posúdil vec po právnej stránke, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Krajský súd sa ďalej zaoberal námietkou týkajúcou sa záveru odporcu o nedôveryhodnosti navrhovateľa, ktorú takisto vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže argumenty odporcu v napadnutom rozhodnutí o nedôveryhodnosti navrhovateľa považoval na presvedčivé. Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ nevedel správne odpovedať ani na základné otázky týkajúce sa politickej strany UDPS. Navyše námietku týkajúcu sa nedôveryhodnosti navrhovateľa zástupkyňa navrhovateľa uviedla až na pojednávaní krajského súdu. Keby aj navrhovateľ bol členom strany a zúčastňoval sa manifestácií, nič sa mu kvôli tomu nestalo. Pokiaľ aj došlo k zadržaniu niektorých manifestujúcich, po krátkej dobe boli prepustení. Podľa krajského súdu tu však nejde o prenasledovanie v zmysle § 2 písm. d/ zákona o azyle. Taktiež z Konga vycestoval legálne na svoj platný cestovný pas, čo svedčí o tom, že nemohol mať vážne problémy s konžskými orgánmi. O medzinárodnú pomoc nepožiadala hneď po príchode do Ukrajiny a ako fabulujúce vyhodnotil krajský súd vysvetlenia navrhovateľa ohľadom zadovážania falošného povolenia na pobyt vo Francúzsku.

Dôvodmi na udelenie azylu nie sú podľa názoru krajského súdu ani obavy navrhovateľa z rasistických útokov na Ukrajinu, respektíve z nedostatku finančných prostriedkov. Navrhovateľ neuvádzal ani žiadne individuálne a konkrétne problémy pred odchodom z krajiny pôvodu. Pokiaľ ide o rasistické útoky na Ukrajinu, prejavy rasistickej neznášanlivosti tam nie sú tolerované.

Krajský súd preto vyhodnotil, že na udelenie azyle ani doplnkovej ochrany neboli splnené predpoklady.
II.

Stručné zhrnutie argumentácie odvolacích dôvodov navrhovateľa

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP teda z dôvodu, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f/ OSP, teda z dôvodu, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že sa aj naďalej pridrižiava svojich tvrdení a skutočností uvedených v konaní pred odporcom, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa a má za to, že v jeho prípade boli splnené zákonné podmienky pre udelenie azylu, resp. pre poskytnutie doplnkovej ochrany.

Navrhovateľ už v konaní pred odporcom uviedol, že o udelenie azylu, resp. o poskytnutie doplnkovej ochrany žiada z dôvodu obavy o svoj život, pretože v krajine pôvodu bol členom opozičnej strany UDPS a ako člen tejto strany sa zúčastňoval manifestácií, počas ktorých dochádzalo k zadržaniam niektorých účastníkov. Dôvodom jeho odchodu boli aj opakované útoky voči členom jeho rodiny a jeho otcovi ako jednému z lídrov politickej strany. Z krajiny pôvodu ušiel na Ukrajinu, ktorú po opakovaných rasistických útokoch opustil.

Navrhovateľ nesúhlasil s vyjadreniami krajského súdu ohľadom jeho nedôveryhodnosti, pretože má za to, že v konaní pred odporcom správne odpovedal na základné otázky týkajúce sa činnosti a predstaviteľov politickej strany UDPS, čo preukazuje jeho členstvo v strane. Neznalosť všetkých historických aspektov vzniku a vývoja, resp. činnosti politickej strany nemôže byť v konaní o azyle žiadateľovi vyčítaná. Takisto rozpory vo výpovedi na pojednávaní boli nepatrné a irelevantné a týkali sa iba okruhu osôb, ktoré mali navrhovateľa povzbudiť k jeho odchodu.

Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že zákon o azyle ani Dohovor o právnom postavení utečencov neustanovuje lehotu, v ktorej má osoba predložiť svoju žiadosť o priznanie medzinárodnej ochrany a na to, že ukrajinský azylový systém je nefunkčný.

Podľa názoru navrhovateľa mal odporca aj prvostupňový súd zohľadniť všetky tvrdenia navrhovateľa, ako aj dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny jeho pôvodu aj Ukrajiny ako tranzitnej krajiny, ako aj jeho postavenia a osobných pomerov. Podľa neho uviedol dôvody relevantné prinajmenšom na poskytnutie doplnkovej ochrany. Vzhľadom na humanitárnu a bezpečnostnú situáciu v Kongu mu, v prípade návratu, nebude zabezpečená potrebná pomoc zo strany štátu.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že správny orgán je povinný vykonávať zisťovania z úradnej povinnosti a nemôže byť viazaný len na podklady, ktoré mu poskytnú účastníci konania. To platí aj vo vzťahu k žiadateľom o azyl, ktorí sa často ocitnú v situácii dôkaznej núdze.

Navrhoval preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie odporcu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa

Oporca sa vyjadril k odvolaniu navrhovateľa podaním z 28.05.2013. Pokiaľ ide o rozpory vo výpovedi navrhovateľa, zdôraznil, že nevierohodná výpoveď navrhovateľa bola zistená nielen súdom na pojednávaní, ale vyplynula aj z vyjadrení migračnému úradu. Nejde o nepatrné či irelevantné rozpory. Nedostatočnými odpoveďami na otázky týkajúce sa strany UDPS nepreukázal, že by bol skutočne jej členom. Navrhovateľ nemal ani vedomosť o parlamentných ani prezidentských voľbách, o čom by aktívny člen vedieť mal, vzhľadom na to že na voľby sa každá politická strana sústreďuje. O jeho nedôveryhodnosti svedčí aj pozmenený cestovný doklad s falošným povolením na pobyt vo Francúzsku, pretože vyjadrenie navrhovateľa nie sú akceptovateľné. Je nepravdepodobné, že by nevedel o tom, že povolenie na pobyt vo Francúzsku je falošné, keď mu ho vybavil kamarát, ktorý mu vraj povedal, že s ním môže cestovať po celej Európe okrem Francúzska.

Pokiaľ ide o pobyt navrhovateľa na Ukrajine, ak sa aj stretol s rasizmom, mal to riešiť s príslušnými štátnymi orgánmi, ktoré proti trestnej činnosti bojujú. Oporca skonštatoval, že pravdepodobným dôvodom odchodu z krajiny pôvodu bolo štúdium na univerzite na Ukrajine.

Navrhoval preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok krajského súdu.

IV.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16.07.2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý:

a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo

náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak:

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
 - b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
 - c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí.
- (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udelí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azylantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udelí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu ak tento zákon neustanovuje inak:

- a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, mladšieho ako 18 rokov. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu aj dieťaťu narodenému na území Slovenskej republiky cudzinke, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 3).

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i/, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú

ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu a o neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi na území SR, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v oprávnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Podľa vyhlásenia cudzinca z 27.07.2012 dôvodom navrhovateľovej žiadosti o azyl alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany bola vojna v jeho domovskej krajine a rasistické útoky domáceho obyvateľstva na Ukrajinu.

Z dotazníka žiadateľa o udelenie azylu zo dňa 31.07.2012 vyplýva, že navrhovateľ vycestoval z krajiny pôvodu letecky, na vlastný cestovný doklad cez Addis Abebu, Dubaj, Kyjev do Ternopiľu na Ukrajinu, kde študoval na univerzite. Po tom ako stratil kontakt s rodičmi, nemal finančné prostriedky na štúdium a musel z Ukrajiny odísť, pričom jeho odchod ovplyvnili aj rasistické útoky na jeho osobu. Vycestoval preto na Slovensko, kde bol na ukrajinsko-slovenskej hranici kontrolovaný políciou a následne požiadal o azyl.

Na otázku, či je alebo bolo proti nemu vedené trestné konanie navrhovateľ uviedol, že trestaný ani odsúdený nebol, stal sa ale terčom útokov z politických dôvodov, kvôli tomu, že jeho otec pracoval na ambasáde USA ako administratívny pracovník a bol členom politickej strany UDPS. Bol jedným z jej lídrov, a preto sa stal terčom útokov zo strany ľudí, ktorí boli pri moci. Išlo o to, že policajti a vojaci vtrhli na farmu, spútali ich a pýtali sa na otca. Otec nikdy pri tom nebol, lebo spolu s mamou sa dlhodobo zdržiavali mimo miesta ich bydliska. Ďalej uviedol, že aj on bol členom strany a počas vysokej školy manifestovali, pričom polícia takéto manifestácie násilne rozohnala, účastníkov zaistila a potom prepustila. Preto sa necítil bezpečne.

Na otázku, aby uviedol všetky dôvody, pre ktoré sa rozhodol požiadať o udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR, ako hlavný dôvod uviedol útoky voči jeho rodine. Otec sa obával o jeho bezpečnosť a tak navrhol, aby išiel študovať na Ukrajinu. Študoval tam z peňazí otca, od decembra 2011 však prestal peniaze dostávať a zároveň stratil kontakt s rodinou. Preto sa obrátil na priateľa v Kongu, poslal mu fotografie a osobné údaje a on mu poslal kartu na povolenie na pobyt vo Francúzsku. Nevedel, že je karta falošná. To sa dozvedel až na ukrajinsko-slovenskej hranici. Pokiaľ ide o rasistické útoky, viackrát sa mu v Ternopile stalo, že keď išiel s priateľmi po ulici, vykrikovali na nich, že tam nechcú černochoch a aby s Ukrajiny odišli. V prípade návratu do krajiny pôvodu sa obáva o svoj život, že by ho prívrženci Kabilu mohli zabiť, pretože v Kongu nie je demokracia, ľudia sa tam necítia slobodní a mnohí, ktorí proti Kabilovi vystupovali zmizli a viac o nich nebolo počuť.

Počas dopĺňujúceho pohovoru dňa 11.09.2012 navrhovateľ odpovedal na otázky týkajúce sa politickej strany UDPS. Na otázku ako riešil v Kongu svoje problémy uviedol, že opustil krajinu a žiadnym iným spôsobom svoje problémy neriešil. Uviedol, že nevedel o tom, že jeho povolenie na pobyt je falošné, to sa dozvedel až na hranici.

Odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany uviedol, že žiadateľ počas azylového konania nepredložil žiadne dokumenty, ktoré by potvrdzovali opodstatnenosť jeho žiadosti. Pravdivosť a hodnovernosť tvrdení žiadateľa boli spochybnené pretože jeho výpoveď nekorešponduje s niektorými dostupnými informáciami o krajine pôvodu, ktoré si správny orgán zaobstaral. Žiadateľ nevedel odpovedať na základné otázky týkajúce sa politickej strany UDPS, nevedel uviesť dátum jej vzniku, mená zakladajúcich členov, základné povinnosti člena strany, správne opísať vzhľad členského preukazu, loga strany. Jeho členstvo bolo preto spochybnené. Keby aj bol členom, nič sa mu kvôli tomu za celú dobu nestalo, a to aj napriek tomu, že sa údajne zúčastňoval na

manifestáciach. Ak aj boli manifestujúci zadržaní, po krátkej dobe boli prepustení. Takéto konanie štátnych orgánov nemožno subsumovať pod pojem prenasledovanie v zmysle § 2 písm. d/ zákona o azyle, pretože nejde o závažné alebo opakujúce sa konanie spôsobujúce vážne porušovanie základných ľudských práv, ktoré by občanovi znemožňovali ďalej žiť v krajine jeho pôvodu, ale o bežný, nediskriminačný a zákonný postup štátnych orgánov. O tom, že nemohol mať v krajine pôvodu vážne problémy preukazuje aj skutočnosť, že z Konga vycestoval legálne, na svoj platný cestovný pas. Odporca považoval za nevieryhodné aj tvrdenie žiadateľa, že rodinní príslušníci mali problémy kvôli otcovmu členstvu v politickej strane, pričom on sám nemal kvôli vlastnému členstvu žiadne problémy. O nevieryhodnosti dôvodu jeho žiadosti o azyl svedčí aj to, že po legálnom príchode na územie pre neho bezpečného štátu, nepožiadal o medzinárodnú pomoc, ale študoval na univerzite. Vysvetlenia týkajúce sa falošných a pozmenených dokladov považoval odporca za fabulujúce a preukazujúce nedôveryhodnosť žiadateľa. Pokiaľ ide o rasistické útoky na Ukrajinu, toto mal riešiť bezodkladne na Ukrajine. Pokiaľ sa ukrajinské štátne orgány o problémoch dozvedia, netolerujú prejavy rasistickej neznášanlivosti. Z týchto dôvodov žiadateľovi azyl na území SR neudelil.

Vzhľadom k tomu, že neboli naplnené dôvody pre udelenie azylu, odporca posudzoval, či navrhovateľ spĺňa podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákona o azyle.

Odporca ďalej uviedol, že v prípade navrhovateľa je možné v prípade návratu do krajiny pôvodu vylúčiť hrozbu vážneho bezprávia v podobe uloženia či výkonu trestu smrti, nakoľko nebol nikdy tresne stíhaný, ani nebolo preukázané, že by vykonával činnosť, za ktorú by mu hrozilo uloženie trestu smrti. Takisto možno vylúčil hrozbu vážneho bezprávia v podobe mučenia alebo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu, keďže nikdy mu nebol vystavený a ani nevykonával žiadnu činnosť, ktorá by viedla konžské orgány k neprimeraným opatreniam voči jeho osobe. Taktiež je vylúčená reálna hrozba vážneho a individuálneho ohrozenia života alebo nedotknuteľnosti osoby, z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho konfliktu, pretože v Kongu neprebíha žiaden ozbrojený konflikt. Odporca preto dospel k záveru, že tu nie je dôvod na poskytnutie doplnkovej ochrany.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 až § 10 zákona o azyle, resp. dôvody pre udelenie doplnkovej ochrany.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodit', že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d/ zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu.

K odvolacím námietkam navrhovateľa, ktorý krajskému súdu vyčítal nesprávne skutkové zistenia ku ktorým dospel na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie, považuje odvolací súd za dôležité zdôrazniť nasledujúce: Z ustanovenia § 8 zákona o azyle vyplýva, že účelom priznania azylu je poskytnúť ochranu tomu, kto je prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd alebo cíti oprávnenú (odôvodnenú) obavu z prenasledovania z dôvodov v zákone vymedzených. Aby mohla byť

poskytnutá ochrana formou azylu, musí byť preukázané, že je nositeľom určitého presvedčenia (politického, náboženského, a podobne), pre ktoré je v krajine, ktorej občianstvo má (v krajine jeho posledného trvalého bydliska), reálne prenasledovaný, alebo je prenasledovaný z dôvodov príslušnosti k jasne vymedzenej sociálnej skupine, resp. má dôvodnú obavu, že by k takému prenasledovaniu mohlo v jeho prípade dôjsť. Pri zisťovaní skutkového stavu je pritom treba vychádzať z toho, či žiadateľ o azyl v konaní uniesol bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade dospel k záveru, že navrhovateľ v správnom konaní neunesol bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní administratívneho spisu odporcu ako aj spisu krajského súdu zistil, že odporca pri zisťovaní skutkového stavu veci postupoval dôsledne a starostlivo, obstaral dostatok informácií o krajine pôvodu navrhovateľa, tvrdenia navrhovateľa s týmito informáciami porovnal a mohol tak vo veci učiniť autoritatívny záver. Najvyšší súd SR nezistil, že by odporca, resp. krajský súd k niektorým podkladom predloženým navrhovateľom neprihliadol. Z rozhodnutia odporcu vyplýva, že situáciu v krajine jeho pôvodu dostatočne zistil a popísal s odkazom na zdroje z ktorých informácie čerpal. Za týchto okolností nie je možné tvrdiť, že by odporcom vykonané dokazovanie bolo nedostatočné a nebolo by možné na základe zisteného skutkového stavu veci rozhodnúť. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu je zrejmé, akým spôsobom odporca konfrontoval údaje navrhovateľa s informáciami o krajine jeho pôvodu a na základe akých skutočností dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺňa podmienky pre udelenie azylu a poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákon o azyle. Z administratívneho spisu odporcu je ďalej zrejmé, že navrhovateľovi bolo umožnené oboznámiť sa s obsahom spisu a tým aj vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Najvyšší súd SR nezistil žiadne pochybenie pri zisťovaní a hodnotení skutkového stavu. Námietky navrhovateľa obsiahnuté v odvolaní proti rozsudku krajského súdu vyhodnotil ako nedôvodné.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne námietky a stotožňuje sa so záverom krajského súdu, že rozhodnutie odporcu v oboch jeho výroch vecne správne. Námietky uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu sú totožné s námietkami uvedenými v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, odvolací súd preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie krajského súdu.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.